

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμίαν ἀρχὴν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 18 Μαρτίου 1884

Ἀριθ. 86+140

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἡ ἀντιπολίτευσις σκέπτεται περὶ τῆς ἀντιπολιτέψεως. Μ' ἄλλα λόγια τίποτα ἀκόμα δὲν ἀποφασίστηκε. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, τίποτα ἄλλο δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ ἀπόφασις.

— Ὁ ὑποδεσμοφύλακας τῶν φυλακῶν τῆς χωροφυλακῆς σ' ὄσους ἔχουν λεπτὰκια ἀφίνει καὶ τοὺς μπάζουν φαί μέσα, τοὺς δὲ ἄλλους τοὺς φτωχοὺς δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ τοὺς μπάζουν τίποτα. Ἄν γυρεύη τραμποῦκο, δὲν ἔχουν νὰ τοῦ δώσουν. Αὐτὰ τὰ λέμε ἱεροκρυφίως, γιὰ νὰ μὴ τὰ μάθῃ ὁ ἄγγριος Σπύρο Μήλιος.

— Ὁ ἀπὸ δῶ καὶ 16 χρόνια κατὰδικος Χ. Μονᾶς, ἔστειλε ἀπὸ τῆς 19 καὶ 20 Γεναρίου δυὸ γράμματα συστημένα στὴν Ἰδρα καὶ ἀπάντησε δὲν ἔλαβε. Ἀναφέρθηκε στὸν διευθυντὴ τῆς ἀνευθύνου διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, ἀλλὰ αὐτὸς τὸν κοροϊδεύει. Μᾶς ρωτᾷ δὲ ἂν κλέφτουν καὶ τῶν φτωχῶν φυλακισμένων τὰ χρήματα, οἱ λεγόμενοι τίμιοι. Σ' αὐτὴ τὴν ἐρώτησί του ἀπάνω τοῦ ἀπαντῶ μὲ μιὰ λέξι, ΝΑΙ! ὅπως καταντήσαμε.

— Ἡ φυλακὴ τῆς χωροφυλακῆς κατάντησε βρασιανιστήριον ἀπὸ τὴν πολλὴν δὲ ἀκαθαρσία κοντεύει νὰ πιᾶσῃ τοὺς φυλακισμένους ἀποπληξία, ἓνας δὲ χωροφύλακας ὁ Παῦλος Τζάνης ἀπὸ τὴν καλοπέρασι ἐτρέλλαθηκε καὶ τὸν ἔχουν στὸ νοσοκομεῖο. Εἶναι δὲ διαιρημένοι σὲ χρυσογαδάρους καὶ γαδάρους· καὶ οἱ μὲν χρυσογαδάρου πέρνουν καὶ γαλόνια, οἱ δὲ γάδαροι, εἴτε οἱ φτωχοὶ πέρνουν τὴν μιὰ μέρα ψωμί, τὴν δὲ ἄλλη, τοὺς δίνουν μόνο νερὸ, γιὰ νὰ χωνέσῃ τὸ ψωμί τὸ ξερὸ ποὺ ἔφαγαν τὴν προηγούμενη μέρα. Καλὴ κι' αὐτὴ ἡ τυραννία, τὴν ὁποία, φαίνεται, θὰ τὴν κάνουν γιὰ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τίποτα ἄλλο δὲν μᾶς μένει, παρὰ νὰ μᾶς γαδάρουν καὶ πουλήσουν καὶ τὰ τομάρια μας. Καὶ αὐτὸ θὰ γίνῃ.

— Τί τοὺς θέλομε, λένε οἱ Τριφυλιῶτες, τέσσερες βουλευτὰς ποὺ ἔχομε ἐκτὸς τοῦ Σωτηροπούλου ποὺ ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶναι κούτσουρα. Νὰ προχτῆς ὁ Σωτηρόπουλος ρώτησε στὴ βουλὴ τὸν Κ. Παππατσώρη γιὰτὶ γυρεύει ἓνα διορισμὸ ἑνὸς ὑπαλλήλου, ἀφοῦ εἶναι ἀνήλικος, καὶ ὁ Παππατσώρης, ἀντίς γιὰ ἀπάντησι, σημάθηκε καὶ πῆρε τὰ κατορημένα του καὶ καὶ ἀκατοῦρητος καὶ ἔφυγε. Ἄμ δὲν θὰ ἔρθουν καὶ οἱ ἐρχόμενες ἐκλογαίς; Τότε ἂς πάρουν τὰ μούτρα τους ἐὰν παρουσιαστοῦν νὰ βάνουν κάλη. Σ. Π. Αὐτὸ δὲν θέλει μεγάλη φιλοσοφία, ὅτι θὰ φᾶν τενεκέ, καὶ αὐτοὶ καὶ πολλοὶ σὰν κι' αὐτοὺς. Θὰ ξεκαθαριστῇ ἡ ἔρα ἀπὸ τὸ σιτάρι, ἀργὰ ἢ γρήγορα.

— Μοῦ γράφουν, ὅτι, ὅσα σήμερα γράφω, αὔριο τὰ διαψεύδω καὶ ἔτσι θὰ καταντήσω νὰ μὴ μὲ πιστεύῃ κανένας. Αὐτὸ εἶναι σωστὸ, ἀλλὰ δὲν τὰ διαψεύδω γώ, ἀλλὰ κείνοι οἱ ἴδιοι ποῦ στὰ γράφουν, ὥστε αἰεὶ καὶ σὺ μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους κουτόβλακας.

— Ἄλλος πάλι γράφει γιὰτὶ δὲν γράφω καὶ πραχτικὰ τῆς βουλῆς, γιὰ νὰ ξέρουν οἱ ρωμηοὶ τί τοὺς γίνεται, καθόσον καὶ διότι, ὅπως τὰ γράφουν ἢ ἄλλαις ἐφημερίδες δὲν καταλαβαίνουν τίποτα. Σ' αὐτὸν ἀπαντῶ καὶ λέω:— Πῶς τὸ κάρρο τοῦ Παληανθρώπου εἶνε τόσο μικρὸ, ὥστε δὲν χωρεῖ μέσα καὶ τῇ ἀκαθαρσίαις τῆς βουλῆς, ἂς πᾶν νὰ τῆς ρίξουν στὴν Ἐφημερίδα τοῦ Κορομυαλᾶ ποὺ πέρνει πράγμα.

— Γιὰ τὴν διευθύντρια τοῦ β' παρθεναγωγείου τοῦ Περαιᾶ ἀξιότιμη κόρη Ρετσίνα ἀναιρῶ τὰ πάντα καὶ ἂς ἦναι καὶ ἀλήθεια, καὶ λέω πῶς εἶναι ψέμματα ἢ ἀλήθεια.

— Διωρίστηκε, λέει, στὸ ἴδιο παρθεναγωγεῖο καὶ μιὰ κυρία **Χωρὶς** δίπλωμα ἐπιμελήτρια, ἢ ὁποία θέλει νὰ φάῃ τὴν κυρία Ρετσίνα, ἢ ὁποία εἶναι γνωστὴ στὸν Περαιᾶ ἠθικῶς καὶ διανοητικῶς. (Καὶ μήπως εἴπαμε μεῖς πῶς εἶναι τρελλή); Καὶ εἴμαστε ὑπογραμμένοι οἱ γονεῖς τῶν κοριτσιῶν καὶ ὁ γράψας ταύτην. *Σημ. Παληανθρώπου.* Πολὺ καλὰ τὰ πιστεύομε, ἀλλὰ ἡ ὑπογραφήδες εἶναι μονοκοῦκκι, ἤγουν τῆς πλασταίς, ὥστε δὲν πιάνονται.

— Κύριε διευθυντὴ τῆς Ἀστρονομίας, τὸ ξενοδοχεῖον τὸ λεγόμενον τοῦ Παππαδάκη κατάντησε κοπρῶνας. Δὲν βάζεις παρακαλοῦμε, τὴ μύτη σου μέσα, νὰ δοῦμε θὰ σοῦ μυρίσῃ τίποτα; Μέσα σ' αὐτὸν τὸν κοπρῶνα λέν πῶς εἶναι κρυμμένη ἢ βλογιὰ, καὶ ἂν βγῇ τώρα τὸ καλοκαίρι, πρῶτον πρῶτον θὰ φάῃ ἐσένα. Μεγάλῃ δουλειὰ εἶναι νὰ ρίξῃς κ' ἐκεῖ μέσα ἓνα μάτι σὺ ποῦ πετσοκόβεσε γιὰ τὴν καθαριότης.

— Ἐκεῖνος ποῦ γράψε ἐναντίον τῶν βουλευτῶν τῆς Τριφυλλίας Κοκκέβη καὶ Παπατσώρη εἶχε ψεύτικη ὑπογραφή, ὡς πρὸς ἐμένα δὲ τοὺς ὑπολήπτομαι, καὶ ἂς μὴν τοὺς γνωρίζω, καὶ ἂς μὴ μούδωσαν καὶ ρουσφέτι. Ἄμ τέτοιοι ἀφιλότιμοι εἶναι, στὴν ἐρχόμενη δὲ Βουλὴ ποῦ θὰ ἤμαστε μαζὺ συναδέλφοι τότε ἐξηγοῦμεθα καλλίτερα.

— Ὁ κατὰδικος Λάμπρος Ἀποστολόπουλος ἢ Μαυρέλλης εὐχαριστᾷ τὸν διευθυντὴ καὶ γιὰτὸ τοῦ Σωφρονιστηρίου τῆς Αἴγινας πῶν τὸν ἔστειλαν στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Τριγγέτα, ὅπου κοντεύει νὰ θεραπεύσῃ σχεδὸν, ἐνῶ στὴν Αἴγινα, ἔστω μὲ τὸ νὰ ἔπαυγε ἀπὸ τὰ πόδια, τὸν χαρακτηρίζουν γιὰ χτικιάρη καὶ τὸν ἔρριξαν σὲ μιὰ ἀγκωνὴ μουλωμένον, ὅπου θὰ τὸν ἔτριψε ζωντανὸν ἢ ψεῖρα, ἂν δὲν βρισκόταν ὁ κατὰδικος Γιάν-

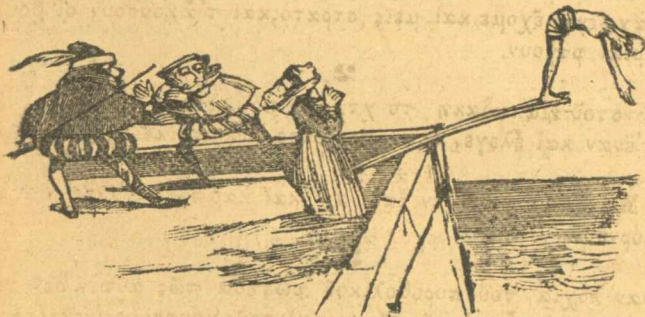
Δεληγιάννης.—Θὰ πέρω μάρα νὰ πιγιῶ στή θάλασσα τῆς ἐπαράστασις.

τύπως αὐτὸς τὸ ἔργο μου χωρὶς τὴν ἀδεία μου, ἂν καὶ ἦναι ἄθλιο, γιατί τὸ γράφα βιαστικά τότε καὶ χωρὶς ὄρεξι. Δὲν μὲ πειράζει τόσο γιὰ τὴν καθαρὴν κακοήθεια τοῦ **Φέξη** τοῦ κλεψίτυπου τῆς Κωνσταντινούπολις, ὅσο γιὰ τὴν ἀχρειότητά του ποῦ ἔβανε ἀπόξω ψεύτικο ὄνομα καὶ θέλει ἔτσι νὰ μοῦ κλέψῃ καὶ τοὺς κόπους μου καὶ τὸ ὄνομά μου. Νομίζει αὐτὸς ὁ κλεφτο-Φέξης πῶς εἶναι ἡ Πόλι ἐδῶ, καὶ ὅτι μπορεῖ νὰ κερδίξῃ μὲ τὸν ἴδρωτα τοῦ ἄλλου, ὅπως καὶ στὴν Πόλι ποῦ ἔκλεψε τὰ πιεστήρια τοῦ τουρκικοῦ τυπογραφείου, (ἔνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπούλησε στὸν Πάσσαρη καὶ τὸν χαντάκωσε τὸν ἄνθρωπο). Καὶ γι' αὐτὸ μὲν τὸ καθαρὸ κακούργημά του τὸν καταγγεῖλα, γιὰ τὸ ἔργο μου δὲ λέω πῶς εἶναι καθαρὴ ἱστορία, γιὰ τὴν ὁποῖα ἔγεινε λόγος καὶ στὴ βουλή, ἔνεκα τοῦ ὁποῖου λόγου, εὔγαναν ἀπὸ τῆ βουλή καὶ τὸ πρόσωπον ποῦ εἶναι ὁ ἥρωας τῆς ἱστορίας μου, τὸν τότε βουλιαχτὴ τῆς **Ἄρτας Νικόλαον**. Ἀμβράζην.

Θὰ πέρω, θὰ πέρω.

Καλὸ ἢ κακὸ εἶναι τὸ ἔργον μου, δὲν τὸ ἀπρνοῦμαι, ἀλλὰ καὶ ἡ κακοήθεια τοῦ **Φέξη πρέπει νὰ χτυπηθῇ κατακέφαλα. Αὐτὸ μόνον μᾶς ἔμεινε, νὰ μᾶς κλέψουν καὶ τὸ ὄνομά μας,**

Πέγτη, γιὰ τὸν Θεόν.

Σήμερον

σὺς ἔγραφα χωρὶς κέφι τὸν **Παληάνθρωπο**, καὶ ξέρετε γιατί; Γιατί ἔχω μπροστά μου ἕνα ἑκατομύριο τῶν μιλλιουνίων τῶν ἐπιστολῶν τῶν γραμμάτων. Λοιπὸν εἶπα μὲς' τὰ ὄλα, νὰ τὰ τυπώσωμε οὐλα γιὰ νὰ μὴ παραπονιέται κανένας, ἀλλὰ ποῦ νὰ βρῶ ἄκρη ποῦ εἶναι ἄσωστα καὶ ἀναριθμητά; ἀποφάσισα λοιπὸν νὰ τὰ πάω στὴν ἐκθεσι τοῦ 21 ποῦ θὰ γείνη τὴν 25 Μαρτίου καὶ νὰ ὑποχρεώσω αὐτονοῦς; τοὺς μασκαραδες νὰ τὰ διαβάσουν, ποῦ κάνουν τὴν ἐκθεσι, γιὰ νὰ τὰ χάσουν κ' ἐκεῖνοι ὅπως τ'ἄχω χαμένα κ' ἐγώ.

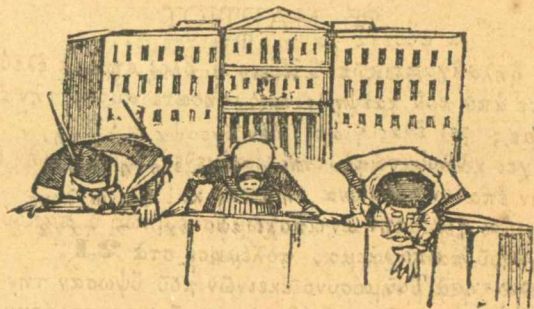
"Επεσε χαθήμας.

Γιὰ τὴν 23 Μαρτίου

τὴν σφμαιοῦλά μου τὴν ἔκανα, καὶ ὅλη ἡ γειτονειά μου θὰ βάνη ὄλαις τῆς γειτονείας κάτω. Ἐδῶ θὰ παραβγοῦμε, καὶ ὅποια γειτονειά περάσει τὴν ἄλλη στὸ στόλισμα, τιμὴ της.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα τοῦ κ. Μάνεση ποῦ εἶναι εἰς τὸν δρόμον τοῦ Πραξιτέλους, κει κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους, διαλύεται καὶ πουλεῖ τὰ σκελετά του, ἢ καὶ ἐνοικιάζεται, ὀλάκρο. Ὅριστε λοιπὸν, κύριοι, εἰς τὴν διάλυσιν.

Καὶ τώρα τί μέλλει γερέσθαι; Πάει βουλιαξέ.

Στοῦ Γύπαρη

τὸ ἐμποροραφτάδικο πουλοῦνται ἔτοιμαὶ φορεσαὶς γκερὰν καθὼς καὶ πράγματα πρώτης, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ράπτης τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητός μου, καὶ ὅσοι δὲν τὸ πιστεύετε, κυττάξετέ με αὔριο ποῦ θὰ φορέσω τὰ καινούργια μου. Ὅλοι στοῦ Γύπαρη.

Σῶσον με ἐλέησον ἀπὸ τὴν γουρτοδρα αὐτή.

Βοῦδοβότνο

ποῦ παχαίνουν τὰ βώδια καὶ γίνονται σὰν βουβάλια ἄριστο πουλιέται εἰς τὸ κρεπωλεῖον ποῦ εἶναι ἀπέναντι εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρώην Κυριακοῦ, ἤθελα νὰ πῶ τοῦ πρώην **δημάρχου**. Ὅσοι λοιπὸν εἴθετε βώδια, ἤγουν ἔχετε βώδια προσέρθετε καὶ θὰ μείνετε καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἔς τὸ πρακταρεῖον

τῶν ἐφημερίδων πουλιέται χωρὶ καλὸ μὲ τὴν ἑκά.